

פרשת דברים – שבת חזון

מגילת העצמאות של מדינת ישראל המציינת את שיבתו של עם ישראל לארצו פותחת במילים: "בארץ ישראל קם העם היהודי...". אולם, מוצאו של עם ישראל אינו מארץ ישראל אלא מאור כשדים שבעיראק, שם הכיר אברהם בה' והפך ליהודי הראשון בכוח.

גם התגבשותו של עמנו לא החלה בישראל אלא במצרים, והתורה ניתנה במרחב ההפקר שבמדבר על הר סיני.

הקשר בין ארץ ישראל לעם ישראל איננו גלום בטבע העם והארץ ואינו אוטומטי, אלא הוא עניין של הסדר ותנאים בהם צריך העם לעמוד.

(וכאשר עם ישראל לא קיים את התנאים אשר על פיהם הוא קיבל את הארץ, הוא נידון לגלות)

תשעה באב הוא המועד בו ניטלה מעם ישראל ארצו לפני כאלפיים שנה, ועתה משעה שחוזרים אנו לארצנו ממנה גלינו, חובה עלינו לזכור את המילים החותמות את הפטרת דברים - שבת חזון: "ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה" (ישעיה א/כ"ז).

(מתוך שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע-ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע – גילי זיוון

שבת פרשת דברים		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:21	זמן תפילין / טלית	04:59 ← 05:04
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:23 ← 09:21
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:35 ← 19:40
צאת השבת	20:16	ערבית	20:10

שבת
שלום

א'כה

השאלה שעולה מקריאת הפרשה היא, במה זכתה פרשה זו להיקרא לפני תשעה באב? תשובת הפרשנים היא שבפרשתנו מופיע הפסוק "אִיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טֶרֶחֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִיבְכֶם" והבעל קורא, קורא את הפסוק בנעימה של מגילת איכה. מדרש איכה אומר "שלשה נתנבאו בלשון איכה. משה, ישעיה וירמיה. משה אמר איכה אשא לבדי, ישעיה אמר איכה היתה לזונה, ירמיה אמר איכה ישבה בדד". על פניו מדרש זה מעורר תמיהה גדולה, שהרי מה הקשר בין משה, ישעיה וירמיה? ניתן להבין את הקשר שבין ישעיה שמדבר על הבעיה "הייתה לזונה", וירמיה שמנבא על התוצאה "ישבה בדד", אולם מה הקשר למשה רבינו?

כאשר מסתכלים על הפרשנים השונים שמדברים על הפסוק בספר דברים, הם מתארים את הקושי של משה לדון את עם ישראל בגלל שעם ישראל אוהבי מדון ודין. אך לא נראה שום קשר בין פסוק זה לבין נבואות החורבן של ישעיה וירמיה ובוודאי לא לתשעה באב.

לאחר שמשה מתאר לפני עם ישראל את הקשיים הרבים שעומדים לפני מי שדן את הציבור הוא מביא להם פתרון (שאותו הגה במקור יתרו) "הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנַבְנִים וְיִדְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרָאשֵׁיכֶם: וְתַעֲנוּ אֹתִי וְתֹאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת" הפרשייה אחר כך היא תיאור חטא המרגלים, שבכייט החינם ארעה בתשעה באב.

כאשר נתבונן במינוי השופטים ובמינוי המרגלים נראה שיש חוט מקשר בין שניהם. המכנה המשותף או המילה שחוזרת על עצמה היא "שבטיכם", "שבט".

כאשר נבחרו השופטים הם נבחרו לא על פי הכישורים המוחלטים שלהם, אלא על פי הטובים ביותר בכל שבט. גם כאשר נבחרו המרגלים הם נבחרו על פי השבטים ולא על פי כישורי הריגול שלהם.

כאשר עם ישראל שמע את משה שאומר להם אני אבחר לכם שופטים מכל שבט, איש בעם ישראל לא קם ושאל, מה הקשר בין השופט לשבט? אנחנו זקוקים לשופטים טובים ולא לאנשים מתוך השבט. כאשר משה בוחר מרגלים ואיש בעם ישראל לא מוחה ושואל מה הקשר בין השבט לבין תכונות ריגול. שם נמצא שורש הבעיה.

החורבן, ה"איכה" מתחילה עוד בתקופת משה, כאשר עם ישראל חי בצורה שבטית וכל שבט דואג לאינטרס הפרטי שלו ולא לטובת הכלל הרי שדבר זה מוביל ל"איכה הייתה לזונה" ולבסוף "איכה ישבה בדד". התיקון של תשעה באב הוא ט"ו באב שאז הותרו שבטים להתחתן זה עם זה, כי התיקון של תשעה באב הוא היציאה מהשבטיות.

בשנה האחרונה אנו עדים לנטייה של כל "שבט" בעם ישראל להסתגר בתוך עצמו. לדון את הזולת באופן אוטומטי גם מבלי ששמע את מה שיש לשני לומר, הדיונים בתוך העם מתקיימים תוך התלהמות וחוסר הקשבה זה לזה. אני לא יודע מי צדק במרד הגדול הפרושים, הצדוקים או הקנאים, אבל התוצאה אחת היא - חורבן הבית. כדאי שניקח את הימים הללו של תשעת הימים לימים של חשבון נפש, הקשבה וסבלנות.

י'יב אק'יבא

הלכות תשעה באב – תשע"ז

ערב תשעה באב וסעודה מפסקת, יום שני:

1. צום תשעה באב הוא היום בו אנו מציינים את חורבן ממלכת ישראל יחד עם חורבן בית המקדש הראשון וחורבן בית המקדש השני. השנה ט' באב חל ביום שלישי. התענית מתחילה מיד עם שקיעת החמה של יום שני (19:39). מרגע זה חלים כל חמשת העינויים של התענית.
2. נהגו שלא ללמוד תורה בערב תשעה באב מחצות היום (12:48), מלבד דברים שמותר ללמוד גם בתשעה באב (ענייני החורבן ודיני אבלות – כמופיע בסעיף 14) (סימן תקנ"ג, ב). המיקל ללמוד תורה כרגיל בערב תשעה באב יש לו על מי לסמוך (משנה ברורה שם, ס"ק ח-י).
3. סעודה מפסקת היא הסעודה האחרונה לפני תחילת התענית ואין לאכול בה שני תבשילים. בסעודה זו נהגו לשבת על הקרקע, לאכול לחם וביצה קשה בלבד ולשתות מים. יש הנוהגים לטבל את הביצה באפר (סימן תקנ"ב, ה-ז). מכיוון שאנו צריכים להתכוון כראוי לצום, נהגו לאכול לפני סעודה זו סעודה נוספת, בה אין מגבלות על כמות האוכל (להוציא בשר ויין כמובן), להתפלל תפילת מנחה (18:30 בבית הכנסת), ולפני התענית לאכול סעודה מפסקת, כמפורט לעיל (שם, ט).
4. בתפילת ערבית לאחר תפילת עמידה יאמר הש"ץ קדיש שלם ('תתקבל'). לאחר קריאת איכה ואמירת הקינות אומרים 'ואתה קדוש' וקדיש ללא 'תתקבל', כמופיע בספרי הקינות (סימן תקנט, ב ובמ"ב ס"ק ד).
5. מסירים את הפרוכת מארון הקודש על פי הפסוק (איכה ב, יז): 'בָּצַע אֶמְקָרְתוֹ וּמַעֲמַעֲמִים אֶת הָאוֹרוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עַל פִּי הַפֶּסוֹק (איכה ג, ו): 'בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמִתֵּי עוֹלָם' (סימן תקנט ב-ג ובמ"ב ס"ק יד).

הלכות ומנהגי התענית:

6. תשעה באב נאסר בחמישה עינויים: אכילה ושתיה, רחיצה, סיכה, נעילת הסנדל ותשמיש המיטה. מלבד עינויים אלו נהגו עוד איסורים כמבואר להלן.
7. יולדת בתוך שלושים יום ללידה פטורה מהתענית. גם חולה שהרופא מחייב אותו לאכול, או שחש חלישות בגופו יאכל ולא יתענה (סימן תקנד, ו).
8. מעוברות ומניקות פְּרִיאוֹת חייבות בתענית, כמו ביום הכיפורים (סימן תקנד, ה).
9. **איסור רחיצה** כולל כל מגע עם מים (סימן תקנד, ז). מי שהתלכלך יכול לשטוף את מקום הלכלוך. לכן לאחר החלפת טיטול לתינוק, חליבה ברפת, יציאה מהשירותים או כל פעולה מלכלכת מותר לרחוץ הידיים או הגוף כפי הצורך (שם, ט). גם אלו המכניסים את הסעודה לקראת סוף הצום וצריכים לשטוף ירקות וכו' מותרים לעשות זאת. זו אינה רחיצה של תענוג (שם, מ"ב ס"ק יט).
10. בנטילת ידיים בבוקר אין ליטול את כל היד אלא את האצבעות בלבד (עד מקום החיבור לכף היד). לאחר שמנגבים מעט את הידיים אפשר להעבירם על העיניים ולנקותם (שם, י-יא).
11. **איסור סיכה** כולל מריחת הגוף בשמן או בקרם. מותר למרוח משחות לצורך רפואי. גם שימוש בדאודורנט מותר ואינו בכלל איסור סיכה, מכיוון שנועד לסלק ריח זיעה ולא לעדן את הגוף.
12. **איסור נעילת הסנדל** כולל נעלי עור בלבד (שם, טז). יש שכתבו להחמיר בכל נעל שנוחה לרגל ואפילו אינה עשויה מעור (שם, שערי תשובה ס"ק ט).

לא מברכים באמירת 'שלום' בתשעה באב. גם מאמירת 'בוקר טוב' יש להימנע. נתינת מתנות אסורה גם היא כשאילת שלום (שם סעיף כ ובמ"ב ס"ק מא). לימוד תורה אסור בתשעה באב משום שנאמר 'פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב' (תהלים יט, ט). אבל מותר ללמוד ענייני חורבן ואבלות: מגילת איכה עם פרשנים, מדרש איכה, נבואות החורבן בירמיהו, סוגיות החורבן בבבלי מסכת גיטין (דף נה ע"ב – נח ע"א), פרק שלישי במסכת מועד קטן ('אלו מגלחין') ועוד (סימן תקנד, א-ב).

13. נוהגים שלא להניח טלית ותפילין בתפילת שחרית בתשעה באב אלא בתפילת מנחה. ציצית מתחת לבגדים מניחים כבר בבוקר, ללא ברכה (סימן תקנה, א).

14. נוהגים לשבת על גבי קרקע כאבלים מתחילת התענית עד חצות היום (12:47). סימן תקנט, ג). יש שהקפידו שלא לשבת על הקרקע בלי הפסק בד, כרית או שרפרף (שם, שערי תשובה ס"ק ב).

15. **מה מותר וכדאי לעשות בתשעה באב?** ללמוד ולעיין בדברים המותרים; לקרוא ספרים על תקופת חורבן הבית או השואה; לראות סרטים שעוסקים בנושא; לחשוב יחד או לחוד על דרכים לתיקון החברה, המשפחה ואני בעצמי (אפשר גם לקבל החלטות והנהגות בפורום משפחתי) וכו'. כל הפעולות הללו אינן מסיחות את הדעת מהאבלות אלא עוסקות בה או בתיקון עולם. תכנים אלו עומדים בבסיס המפגש הקהילתי בבוקר תשעה באב במועדון לחבר.

סיום התענית ויום י' באב, יום רביעי:

16. לאחר תפילת ערבית, בצאת הצום, נהגו לקדש הלבנה (רמ"א סימן תקנא, ח) כדאי וראוי לשטוף ידיים ופנים לפני 'קידוש הלבנה' אותה יש לומר מתוך שמחה ולא בעצב.

17. הצתת האש במקדש היתה ביום ט' באב לפני השקיעה, ועיקר השריפה היה בי' באב, לכן כל האיסורים שנהגו בתשעת הימים (כיבוס, תספורת, שמיעת מוזיקה, אכילת בשר ושתיית יין) ממשיכים עד יום רביעי בחצות היום (סימן תקנה, א).

"ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת..."

הרב ארי' סט

איכה ישפה "הדד" – תאורות ביחסי יהדות התפוצות וישראל

לאורך השנה נתקלנו בחדשות על שאלת מתווה הכותל, גיור וכו'.

לאור כל אלו נתכנס **ביום שלישי צום תשעה באב בשעה 11:00 - במועדון לחבר לשמוע, לשאול ולדון ביחס ובקשר שלנו (כתושבי מדינת ישראל) עם יהודי התפוצות.**

נארח ונשמע את: **חגי קימלמן** - שעוסק בתחום יחסי ישראל תפוצות קרוב ל 20 שנה, מרצה בנושאי החברה הישראלית והקשר לתפוצות, ביקר והרצה בקהילות רבות ברחבי העולם היהודי.

ואהרון אריאל לביא - ממייסדי גרעין שובה ומייסד מיזם "הקהל" להקמת קהילות משימתיות בתפוצות.

כולם מוזמנים לשמוע ולהשמיע...

על "בנים מספרים"

במסגרת התוכנית: "בנים מספרים", שמענו השבוע את תמי בן שלום, בתם של הדסה וחנן גולן. תמי ספרה לנו בשפה קולחת מדויקת ומרתקת, על תחילתו של קבוץ ראשית, במתחם "שכונת הבוכרים" שבירושלים ועל המעבר ממנו (עקב הקצנה דתית של התושבים וההתרחקות מהציונות) למתחם רחוב הנורית שבשכונת "קריית מנחם".

שמענו מפיה על האידאולוגיה שהנחתה את הקבוצה, על אתגרי ההשתלבות בסביבה קשה מאד שפשעה, סמים וזנות נוכחים בכל פינה. בהמשך הדרך, קיבוץ ראשית התקבל בברכה ע"י התק"ם בליווי הצמוד של מוקי צור. תמי קיבלה על עצמה להקים ביי"ס בשכונה כאשר ילדי הקיבוץ לומדים **בטבעיות ומלכתחילה** עם ילדי השכונה, ללא יומרות בומבסטיות "אקדמיות-חינוכיות" ומכבסות מילים למכסות תלמידים שנקבעו מראש.

בהמשך ביה"ס הופך לאבן שואבת לכלל האוכלוסייה בירושלים, ובסייעתא דשמיא כמובן... - גדל ומתפתח.

לבית הספר פינות למידה חקלאיות והתנועה הקיבוצית עוזרת מאד בתוכניות הרבות לרבות חממה לימודית גדולה ושטחים אקולוגיים. הילדים עוסקים בניסויים בתחומים רבים ואף בניסויים מדעיים - באושר רב ובהרגשה של שווים בין שווים. בעיקרון יש ערבוב בין למידה רגילה ללמידה לא פורמלית, והילדים מעורבים בשמחה שמקרינה לכל הקהילה.

הניסיון החברתי הזה נלמד באקדמיות... ובאחד מרגעי השיא הגיע לביקור הנשיא שמעון פרס. הוא התרשם והתרגש מהאינטגרציה הגבוהה (כולל עם הילדים מהעדה האתיופית שהגיעו לשכונה כעולים טריים) וכתב עבורם שיר שעידן רייכל הלחין עבורו. בערב מכובד שנערך בבניי האומה הוזמנו העוסקים במלאכה לבימה יחד עם הילדה ששרה את השיר המיוחד, וקיבלו פרס הוקרה.

לפני כחודש, באותה המסגרת - "בנים מספרים", סיפר לנו אלי ריבלין בנם של חיים ז"ל ותבלי"א שרה רבלין על פרויקט בו הוא מפתח אפליקציה, באופן שתתאים לכל אדם הזקוק לנגישות מיוחדת, מידע אותו הוא מבקש לדעת בזמן נתון - היכן יש מקום שעונה על צרכי המיוחדים בקרבת מקום.

מניסיונו הרב של אלי בטיפול באנשים הזקוקים לנגישות, ידוע שכמעט ואין מידע מסודר לצורכי נגישות במקומות השונים (גם לרבים שצריכים נגישות זמנית) ולכן אלי מעוניין מאד לפתח אפליקציה למידע עבורם..

כמו"כ הם זקוקים לידע על זכויותיהם (שלא תמיד ידועות ורשומות) בצורה מרוכזת. האפליקציה אמורה לעזור לכל בעל מוגבלות לקבל את המידע הנכון לו במקום ובזמן הנכון. ידיעה היא כוח ובטחון ואלי מקווה שיתאפשר לו כלכלית לצאת לשוק עם אפליקציה חשובה זו.

חנה'לה אפרט

לחצית ואמ"ר מקוריה

מלא טוב להולדת הבן

שתזכו לבריאות לאורך ולנחת - קהילת סעד

דיווח מהנצחה בצנף האלון - אה תשצ"ז

קייטרינג – תקופת ההזנה לגנים ולבתי הספר כמעט הסתיימה. השנה החולפת העמידה בפנינו אתגרים רבים: גידול במספר המנות היומיות, שדרוג מרכיבי המנות לכיוון בריאותי יותר, ועוד. חברת "מילגם" אשר דרכה אנחנו משווקים, עורכת לנו ביקורות (פעמיים בשבוע). ולאורך השנה, למדנו לעבוד על פי הדרישות שלהם, ואכן הגענו לראש סולם האיכות, וזכינו במקום ראשון באזור הדרום, מבין כל חברות הקייטרינג, המשווקות מזון לגנים ובתי הספר, דרך "מילגם".

בחופשת הקיץ ננצל את הזמן, לדרישות משרד הבריאות בכדי לקבל אישור ל - 10,000 מנות, תוספת של 2000 מנות ל 8000 ששיוקנו בשנה החולפת. בתוכנית לחדש את ריצפת המטבח, חלק ע"י חיפוי, ובחלק אחר יוחלף הריצוף. מלבד ההשקעה הזו נצטרך להשקיע בציוד נוסף שנידרש לו. כל זאת בכדי לשמור על איכות כוללת גבוהה כנדרש מאתנו, וכפי שאנחנו דורשים מעצמנו. לשמחתנו הקייטרינג עומד בתוכניות העבודה שהצבנו לשנת 2017. לאחר חג הפסח, נכנס לעבודה השף אורי תדהר שמנהל את המטבח במקצועיות ובשקט. אורי שמח לשמוע כל דבר, שיכול לקדם ולהטיב עם הסועדים, מוזמנים לפנות אליו.

כל בו - לאחרונה הייתה תחלופה של עובדים מסיבות שונות, ואנחנו תקווה שהצלחנו לייצב את מערכת העובדים. מזה זמן שאנחנו חסרים מקרר (שסיים את חייו), ואנו מתכננים לקנות מקרר חדש "לירוקים" ולפירות הרגישים. נבנה כלוב חדש לקרטונים של הכלבו. יש לנו בקשה להורים ולילדים, אנא אל תוציאו מהכלוב קרטונים למשחק במגרש המשחקים! לעיתים המגרש נראה כמזבלה.

מחלבה - לאחר 25 שנה שהמחלבה פועלת עם יצחק, גאולה וערבה, החלטנו לשנות את פעילות המחלבה, מסיבות שונות. יצחק ימשיך לעבוד ולייצר חלק מהמוצרים, שמבחינה כלכלית כדאי לייצר אותם. גאולה וערבה שעבדו הרבה שנים במסירות ובאהבה גדולה למקום ולעבודה במחלבה, תצאנה לפנסיה. נאחל להן בהצלחה ובעיקר בריאות טובה. המשמעות של מהלך זה הינה, שמחלק מהמוצרים שאהבנו, ניאלץ להיפרד.

חדר אוכל - עם בוא הקיץ, חדר אוכל הומה ילדים ואורחים. הרעש והמהומה ניכרים היטב, לכן עצתי לסובלים מכך, להקדים ולבוא לארוחת צהרים (לפני בואם של הילדים). מערכת החינוך מודעת לנושא ואף עוסקת בכך בדרך של הסברה, חינוך ותדריך המדריכות והילדים. באופן אישי, נדמה לי שחל שיפור מסוים.

צוות תקומה - נפגש השבוע לדון בנושא: סגירה אפשרית של ארוחת הבוקר בחדר האוכל. בדיון הוצגו המשמעויות הכלכליות של המהלך, ויש הסכמה רחבה שעלות ההפעלה של ארוחת הבוקר, גבוהה באופן חריג, אל מול 33 סועדים במוצק שבאים לחדר האוכל לארוחת הבוקר. נראה כי העלות הזו אינה סבירה, והתחלנו בדיון לאופציות אחרות שיאפשרו חלופות לחלק משירות זה. לאחר גיבוש ההצעות יובא הנושא לדיון בהנהלת הקהילה.

אירית ברט

לשרה ד'קסון ולכל המשפחה מילא טוב לראות את האלון של הנכד

עידו - בנא של לימור ויאיר ד'קסון

מתגלו לאור ולנחת!

על הסיור שצרך השבוע ה"ד ושם"

ביום שלישי השבוע יצא לפועל הסיור ב"יד ושם" שתוכנן על ידי שגית – מרכז ועדת ותיקים. הרשימה הייתה ימים רבים על לוח המודעות ואט אט התמלאה.

בשבע וחצי בבוקר עלו כל ארבעים ושמונה הנרשמים על האוטובוס על מנת להגיע בתשע ושלושים ליד ושם ולהתחיל את הסיור. בדרך שמענו את סיפורה של חברתנו שרה ג'קסון על נדודיה וקורותיה בזמן השואה. כשהגענו קיבלו את פנינו שתי מדריכות וגם מיטל ניב העובדת במקום ו"רק" באה לעזור. חולקנו לשתי קבוצות, קיבלנו אוזניות כדי לשמוע את המדריכה שאמורה לדבר בשקט בתוך התצוגה המלאה קבוצות שונות.

נכנסנו למבנה המיוחד והתת קרקעי שעוצב על ידי האדריכל הידוע משה ספדיה, כקבר בו נטמנה יהדות אירופה. השיטוט במוזיאון עם ההדרכה המעולה היה מרגש ומחכים. רוב הנוכחים היו בעבר במקום, אבל יכולנו לשים לב שהתצוגות השתנו בעקבות קבלת מוצגים מהמקומות בהם התרחש האסון הנורא של עם ישראל במאה ה-20. מה התחדש – למשל קרון רכבת בה הוסעו אחינו אל המקומות הנוראים, דרגשים אמתיים שהמחישו איך ישנו היהודים אחרי עבודת פרך שנמשכה ארבע עשרה שעות ביממה ועוד.

אחרי הסיור הייתה מתוכננת הרצאה על חסידי אומות העולם, בבחינת האור היחיד שהאיר את החשכה. רעיה, אחת המדריכות התחילה לארגן את כל הטכנולוגיה למצגת כדי להעביר את ההרצאה. כמו שקורה תמיד זה לקח זמן ובינתיים המתנו לקבוצה השנייה. בסופו של דבר התחלנו לשמוע הרצאה מרתקת על ההחלטה להעניק את אות ההוקרה ועוד. ואז לפתע הודיעו לרעיה שעד השעה אחת היא חייבת לסיים כי מתוכננת ישיבה באולם בו ישבנו, לא הצלחנו לשכנע את מנהל הישיבה שידחה קצת ולו בזכות זה שהוא נשוי לבת סעד, לא הצלחנו! החלטנו לבקש מוועדת תרבות להזמין לתת את ההרצאה כאן.

משם הלכנו לאכול ארוחת צהריים (טעימה) במסעדה של "יד ושם", באמצעות כרטיס שארגנה לנו שגית מבעוד מועד. בדרך חזרה חשבתי שאוכל להוסיף משהו בנוגע לחסידי אומות העולם שהצילו את בני משפחתי ועוד כמה שעזרו לאבי הי"ד והשתדלתי לספר בקיצור כדי לא להתיש את המושתים.

לסיכום אני רוצה להודות לשגית על התכנון המצויין של היום המעשיר הזה והכל כך מתאים לתשעת הימים, באמת כל הכבוד!

ערה צפורה

למרגלית שריד ולכל המשפחה מלל טוב להולדת הנ"ן – נועם
נכד לראי ולמרג שריד, בן להודיה וללארי ממן
שתלכי לנחת וללאר

הודעה מצוות המחנן לברכה

בימים רביעי - שישי הקרובים, 2-4.8 יתקיים המחנן המסורתי בשטח הברכה.

לתשומת לבכם, בימים אלו יהיו חניכי ומדריכי המחנן (בנים ובנות) בשטח הברכה בכל שעות היום.

על קייטנת איל"ן

במהלך השבוע האחרון התארחו בקיבוצנו 12 חניכי איל"ן אליהם הצטרף עמרי ברט. בקייטנה נהנינו משלל פעילויות ובהם - בריכה, סופרלנד, מעגל מתופפים, יום בירושלים, סדנאות שונות ומגוונות ועוד דברים רבים ומהנים.

אנו רוצים להודות לכל מי שתרו לנו בעזרה בפעילויות, בעוגות, הפקות, ובכלל לכל מי שבעזרתו ובזכותו הצלחנו להרים קייטנה כ"כ משמעותית ומהנה. תודה רבה למשפחות המדריכים שאירחו אותנו לארוחת ערב טעימה. השנה הצטרפו לצוות ההדרכה בקייטנה חבורה של נערים מהיישוב כרמי-צור (שבגוש עציון) שהיוו תוספת משמעותית ונחוצה.

תודה ע-נ-ק-י-ת בראש ובראשונה למדריכים ולצוות הטכני מכיתות ט'-י"ב שאותם תגברו השנה דן לב ואיתמר סרלואי, שבלעדיהם כל זה לא היה קורה. בכל פעם מחדש מדהים לראות את ההירתמות של כל הקיבוץ למפעל המדהים הזה שאותו אנחנו זוכים לארח שנה אחרי שנה ובשאיפה לעוד שנים רבות.

מרב לוי וחייט פרידמן

רכזי הקייטנה

"אפשר ללמוד מהפרחים לא לקנות בחיובים.."

בשעה טובה סיימנו השבוע את פרוייקט "גינת הפרחים", בניצוחן של: תרצה אורן ומרי סלומון.

פרוייקט "גינת הפרחים" לכבוד שנת ה'70, התחיל בחודש שבט בהכנת פרחי קרמיקה. בסדנאות של מרי ותרצה בהכנת הפרחים השתתפו: ילדים, מבוגרים, משפחות, בנות חברת הנער, משפחתון, ילדי החטיבה ועוד..

תרצה ומרי הדריכו את כל הבאים בסבלנות ועם הרבה חיוך, גיוסים נוספים היו לצביעת הפרחים ולהדבקתם על מקלות...

בימים אלו "שתלנו" בכוחות משותפים של מבוגרים וילדים, את הפרחים בעציצים מיוחדים שנמצאים בסביבות רחבת הכלבו והם מוסיפים לנו הרבה צבע ושמחה.

תודה גדולה לתרצה ומרי היקרות שדבקו במטרה עד להגשמתה, על כל הארגון והניהול של פרוייקט מורכב זה. תודה למסגרים ולמוישליה, על כל העזרה בברזל בבטון ובסבלות...

עכשיו יש לנו גינת פרחים מיוחדת ויפה שבה הפרחים נשארים יפים כל השנה... מוזמנים לבקר לחפש את הפרח שלכם וליהנות מפרוייקט קהילתי יפה זה.

הכל בעדינות! כי הפרחים שלנו קצת שבירים...

מנהל הקהילה

קול הזמיר כבר לא נשמע...

לפני שבועיים, נפרדנו מחנצ'ה פרוכטר. עבורי, חנצ'ה היא קודם כל אימו של שמוליק בן "החברה" שלי ושחלקנו יחד את ה"צינוק" במשך שנתיים בבית נעורים זית (משפחתון הדר כיום). התמונה הזכורה לי ביותר ממנה היא ההופעות המשותפות שלנו. אני וחבריי ב"מקהלת כרמלה", שרים מחרוזת שירים רוסיים וחנצ'ה בקול הפעמונים שלה, בסולו איתנו בשירת "הזמיר, הזמיר אל תפריע בשיר". שם, למעלה בשמיים, איש לא יפריע לה לשיר ולצחוק בצחוקה המתגלגל... יהי זכרה ברוך.

העונה הנוערת בחינוך החברתי

ימי הקיץ החמים הם שיאה של שנת העבודה בחינוך החברתי. יש לנו נכס קהילתי אדיר, ואני מקווה שאנחנו מכירים מספיק בתרומתו ובחשיבותו. לי נדמה, שדווקא בדור הזה, "דור המסכים", כל שעה שילדינו נמצאים במערכת חינוכית חברתית, זו ברכה שלא תסולא בפז. כל העשייה הזו לא יכולה להתקיים בלי צוותי החינוך ורכזת החינוך ואני מבקש לנצל את ההזדמנות ולהודות לכל נשות הצוות מא' ועד י"ב וכמובן גם לאפרת שבראש, על עבודתכן המסורה והשקעתכן הרבה אל מול כל האתגרים. ורק כדוגמא קטנה לעשייה הברוכה שיש שם, ההשקעה בבניית משחק מונופול מהווי סעד, שהכינו המדריכות לקראת חג ה-70. המשיכו לעשות חיל, בתפילה שכולנו בקהילה, נפרגן ונתמוך ונאפשר את המשך העשייה החשובה הזו.

ואם בחינוך החברתי עסקינן

בשבועות האחרונים מסתובבות שמועות על "מסלולי צהרונים" כאלה ואחרים שנמצאים על שולחן הכנסת. אפרת ואני, יחד עם אנשי מחלקת החינוך בקבה"ד ומחלקת החינוך במועצה לומדים את הנושא והשלכותיו, תוך תקווה שמה שנראה היה ברגע הראשון כאיום, יהפוך להזדמנות ומנוע צמיחה עבור המערכת ובמיוחד עבור ההורים.

פנים חדשות

בישיבתה האחרונה של הנהלת קהילה, החליטה ההנהלה להמליץ לאסיפה על חגית קאופמן כמרכזת צוות פרט. רותי שליון, אשר ממלאת את התפקיד כבר מספר שנים, בקשה להתחלף כבר לפני שנה וצוות האיתור שכלל את: הילה אור, יונת, דליה רועי שרה רוזמן ואני, עמל לאייש תפקיד חשוב זה. מתוך הפניות שהיו למכרז ופניות יזומות נוספות של הצוות למועמדים פוטנציאליים, מצאנו את חגית מתאימה וראויה לתפקיד. חגית מעוניינת מאד לחזור ולתרום לקהילה לאחר תקופה ארוכה של עבודה בחוץ ושל נתק מסויים, כהגדרתה, מאז סיימה לנהל את המרפאה בסעד. חגית נכנסה לפני חודש וחצי לנהל את הבית הסיעודי בבארי ותקוותנו שתצליח לשלב בין התפקידים. חשוב לציין שרותי שליון קיבלה על עצמה ללוות אותה בשנה הראשונה ולתמוך מקרוב בתהליך כניסתה לתפקיד. תודה גדולה לרותי, עוד בטרם סיומה. הנושא יובא לדיון והצבעה באסיפה הקרובה.

משב רוח צעיר

בימים הקרובים תיכנס שלומית לזר לניהול המתפרה ותחליף את רחל יניב. תודה גדולה לרחל על שנים רבות של ניהול והובלת המתפרה כמרכז תעסוקה משמעותי לחברות רבות. הניהול במתפרה מאתגר ומורכב משילוב של ניהול הייצור מחד וניהול המשאב האנושי המיוחד לתעסוקון כזה, מאידך. רחל עשתה זאת באחריות ובמסירות רבה לאורך כל הדרך. שלומית שלמדה עיצוב טקסטיל בשנקר, נענתה לאתגר הגדול של ניהול המתפרה. תקוותי הגדולה שהרוח הצעירה והרעננה שמביאה איתה שלומית, תסייע לה להצעיד את המתפרה למקום שיאפשר לנו להמשיך ולהפעיל אותן כמרכז תעסוקה לחברות מתבגרות, לצד פיתוח עסקי שיקטין את עלות התמיכה הנדרשת מצד הקהילה במפעל חשוב זה. במהלך השנה שעברה, ביצענו בעזרתה של קרן בוברובסקי ואיש מקצוע נוסף,

ניתוח עסקי שיווקי למתפרות וכעת ננסה לממש חלק מהמסקנות שעלו מניתוח זה. קרן תלווה אותה בעבודתה ורחל תמשיך לנהל את הייצור. ברכת הצלחה לשלומית באתגר הגדול והחשוב.

פרוייקט יס יצא לדרך

כפי שפורסם והוסבר, פרוייקט יס והפרידה שלנו ממוקד השידורים הוותיק והישן, יצאו לדרך. כמו בכל תהליך של שינוי ובמיוחד כשמדובר בתהליך טכני מורכב, נדרשת סבלנות וסובלנות מכולנו ל"חבלי הלידה" ול"צירי הלידה". אתי מרכזת את עבודת צוותי יס והתאום עם החברים, אפרים גולן מסייע מאד בתמיכה טכנית ובידע הרב שצבור אצלו ונעם אבן חן, שהינו שותף לכל התהליך בחשיבה ובדחיפה, משתדל לבנות צוות של מתנדבים שיסייעו לחברים להתמודד עם החידושים הטכניים והשלט החדש. תודה לאפרים, אתי ונעם על ההתגייסות והבה נהיה כולנו סבלניים ונינוחים, למרות החום והתקלות שבדרך.

הודעה ממשרד מנהל הקהילה

בשבוע הקרוב אהיה בחופש בימים רביעי עד שבת, י' עד י"ג מנחם אב (2-5/08). אשמח אם משלוח מיילים ימתין לשבוע שאחרי. במקרים דחופים שאינם סובלים דיחוי ניתן לפנות לזבולון כלפה ולרותי שליון.

שבת שלום וקיץ טוב ומבורך לכולנו
נחמ

תודה

קהילת סעד היקרה! בוודאי שמתם לב בתקופה האחרונה לקבוצת חיילים לבושה בחולצות סגולות שמסתובבת בקיבוצנו. החבורה הזאת היא - **פלוגה של גדס"ר גבעתי**. בסיס האימונים של גדס"ר גבעתי נמצא בסמוך לצומת הנשיא, מה שמאפשר גישה נוחה לקיבוצנו. הלוחמים גילו את הפוטנציאל הגדול שטמון בקיבוצנו, והודות להדר סוברי שאפשרה לנו להשתמש בבריכה, ולאנשים טובים נוספים שסייעו, החברה כבר הגיעו בחודש האחרון פעמיים ליהנות מיום ספורט בבריכה ובאולם. ברצוני לומר תודה גדולה לכל מי שנרתם ונותן למען חיילי הפלוגה. תודה על החיוך, על האירוח במשק ילדים, על אבטיח קר על השביל, על פתיחת האולם ובעיקר - על פתיחת הלב. אני גאה להיות חלק מהקהילה התומכת והמפרגנת שלנו. אין כמו בבית.

יוסף וייס
מפק"צ גדס"ר גבעתי

צרכי 6"א, מתקרבים...

לרגל ט"ו באב, נקיים ערב "קיבוצי" על הדשא שבו נצפה יחד בסרטי סעד מהווה, מעבר ומהעבר הרחוק... בערב יוקרנו סרטים מנשפי פורים, מתהלכות ענפים בחגי משק, סרטי סיכום שנה, סרטים עם אנשי סעד שחלקם כבר לא עמנו אך עדיין חלק בלתי נפרד מהזיכרון. נצפה בסרטים המגוונים, נשמע סיפורים קצרים "מאחורי הקלעים של האירועים" וגם נתפנק בקפה משובח ובמאפים טעימים.

רשמו לפניכם: יום ראשון, י"ד באב, ה' - 6.8, בשעה 20:45 על הדשא שצמוד למועדון.

הערב מיועד מגיל תיכון ומעלה וההזמנות יחולקו בקרוב ...

1. תרבות

לוח זמנים – תשעה באב תשע"ז

ערב תשעה באב – יום ב'

13:15 - תפילת מנחה (בחד"א).

18:30 - תפילת מנחה בבית הכנסת.

19:39 - תחילת הצום. 20:00 - ערבית וקריאת איכה – רועי גולן (עם הגברה).

בקר – יום ג'

08:00 - שחרית בבית הכנסת.

11:00 - במועדון לחבר שיחה ודיון על "תמורות ביחסי יהודי התפוצות וישראל".

בהשתתפות: חגי קימלמן שעוסק בתחום יחסי ישראל תפוצות קרוב ל-20 שנה, מרצה בנושאי החברה הישראלית והקשר לתפוצות, ביקר והרצה בקהילות רבות ברחבי העולם היהודי. ואהרון אריאל לביא ממייסדי גרעין שובה ומייסד מיזם "הקהל" להקמת קהילות משימתיות בתפוצות.

מנחה

13:30 - מנחה גדולה.

18:00 - מנחה קטנה.

20:00 - ערבית.

20:05 - סוף הצום.

צף הקשר שבין האחיזה בארץ לבין האוסר הכללי

תשעה באב הוא המועד בו ניטלה מעם ישראל ארצו לפני כאלפיים שנה, ועתה משעה שחוזרים אנו לארצנו ממנה גלינו, חובה עלינו לזכור את המילים החותמות את הפטרת דברים - שבת חזון: "ציון במשפט תיפדה ושביה בצדקה" (ישעיה א/כ"ז).

בימים ש"קריה נאמנה" הפכה למופקרת בניצוחם של: נשיא, ראשי ממשלה, אנשי צבא, רב ראשי, ראשי מועצות ושרים – גנבים, שמקבלים לגיטימציה מבית המחוקקים וחוזרים לזירת הפשע הממלכתית -

נשאלת השאלה כאן ועכשיו: ציון במשפט תיפדה??

ואולי הקשר בין עם ישראל לבין ארץ ישראל, איננו אוטומטי, אלא הוא תלוי ברמתו המוסרית??

חומר למחשבה – רגע לפני תשעה באב...

יורם קימלמן